

ร่างฉบับนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา
ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้ข้อยุติ
(ร่างที่จะขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติม)

ร่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

เหตุผล

โดยที่ศาสนาเป็นสถาบันหลักในสามสถาบันของราชอาณาจักรไทย คือ สถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่คนไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน ซึ่งมีพุทธบริษัท โดยเฉพาะ พระภิกษุสงฆ์ ซึ่งเป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนา ได้ใช้หลักธรรมในการสร้างศีลธรรมปัญญาและความเข้มแข็งของคนในชาติ อันเป็นหลักในการคำนึงมาตลอด สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนได้ร่วมมือร่วมใจกันในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงดำรงอยู่สืบไป รวมทั้งต้องสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนา

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนอุปถัมภ์
และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

“พระวินยาธิการ” หมายความว่า พระภิกษุที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าคณะจังหวัด
หรือเจ้าคณะผู้ปกครอง ให้เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนการปกครองของเจ้าอาวาส และเจ้าคณะผู้ปกครอง
เพื่อความเรียบร้อยถูกต้องและดีงามตามหลักธรรม วินัย กฎหมาย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ
ระเบียบ คำสั่ง มติ ประกาศ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช และคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือตน”

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“กระทำให้เกิดความเสียหายทางพระพุทธศาสนา” หมายความว่า การกระทำที่
บุคคลใด กระทำให้กระทบต่อความศรัทธาของพุทธศาสนา รวมถึงพระภิกษุที่กระทำผิดทางพระวินัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวง และออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

มาตรา ๕ ให้รัฐอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาในแนวทางดังต่อไปนี้

- (๑) สนับสนุนการบริหารการปกครองคณะสงฆ์ การศาสนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์
การเผยแผ่การสาธารณูปการ การสาธารณสงเคราะห์ พระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๒) ส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจของพุทธศาสนิกชน ให้เจริญมั่นคงในหลักไตรสิกขา
- (๓) ส่งเสริมการจัดการศึกษาของสำนักเรียน
- (๔) ส่งเสริมเด็ก เยาวชน และประชาชน ให้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ความเข้าใจในหลัก
ศีลธรรม พุทธธรรม และจริยธรรม
- (๕) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรทาง
พระพุทธศาสนาภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการดำเนินกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา
- (๖) ส่งเสริมการยกย่องเชิดชูเกียรติคณะสงฆ์ องค์กร หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่น
และเป็นแบบอย่างที่ดีในทางพระพุทธศาสนา
- (๗) ส่งเสริมสนับสนุนคณะสงฆ์และพุทธศาสนิกชนในการเดินทางไปนมัสการ
สังเวชนียสถานทางพระพุทธศาสนา

(๘) จัดให้มีการสอดส่องดูแลและปกป้องกิจการเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา มิให้มีการกระทำละเมิด ดูหมิ่นเหยียดหยาม ทำลาย ลอกเลียน ดัดแปลง หรือทำให้วิปริตผิดเพี้ยนไป

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา มาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมศีลธรรม พัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างความสามัคคีของพุทธศาสนิกชน

หมวด ๒

คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ พระภิกษุผู้แทนมหาเถรสมาคมจำนวนสามรูป อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม อัยการสูงสุด ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาจำนวนสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรทางศาสนาพุทธจำนวนสี่คน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธ

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้มีความรู้และมีความเลื่อมใสในศาสนาพุทธเป็นอย่างดี

(๔) เป็นผู้มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุข

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๖) ไม่เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระ อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
- (๕) นายกรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ ในการประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
- (๒) จัดทำมาตรการและแผนพัฒนากิจการพระพุทธศาสนาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๓) อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
- (๔) สนับสนุนกิจการของคณะสงฆ์
- (๕) ส่งเสริมการดำเนินการของสำนักปฏิบัติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) แต่งตั้งที่ปรึกษา หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่

คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาประโยชน์ของกองทุน

(๘) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งเสริมสำนักปฏิบัติธรรม

(๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อ
คณะรัฐมนตรี

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็น
อำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๓

คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาประจำจังหวัด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการในจังหวัดเรียกว่า “คณะกรรมการอุปถัมภ์
และคุ้มครองพระพุทธศาสนาประจำจังหวัด” ในทุกจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เจ้าคณะจังหวัด และพระภิกษุซึ่งเจ้าคณะจังหวัด
แต่งตั้งจำนวนสองรูป พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อัยการจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด
ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการประจำจังหวัด ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
คลังจังหวัด

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีความรู้
ความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาจำนวนสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรทางศาสนาพุทธประจำจังหวัดจำนวนสองคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ
และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดจำนวนสองคน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของ
คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาประจำจังหวัด

มาตรา ๑๕ ให้นำเอามาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาประจำจังหวัด
มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาในจังหวัด

(๒) จัดทำมาตรการและแผนพัฒนากิจการพระพุทธศาสนาเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาในจังหวัด

(๔) ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เตือนภัยพระพุทธศาสนาในจังหวัด และจัดให้มี

อาสาสมัครในการดำเนินการ

- (๕) สนับสนุนกิจการของคณะสงฆ์ในจังหวัด
- (๖) ส่งเสริมการดำเนินการของสำนักปฏิบัติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ในจังหวัด
- (๗) ปฏิบัติงาน หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตามที่ได้รับ

มอบหมาย

- (๘) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ

หมวด ๔

สำนักงานคณะกรรมการอупัถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการอупัถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาขึ้น
ในสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ สำนักงานคณะกรรมการอупัถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการ
- (๒) ร่างนโยบายและแนวทางการอупัถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาเสนอต่อ
คณะกรรมการ
- (๓) จัดทำแผนพัฒนากิจการพระพุทธศาสนาเสนอต่อคณะกรรมการก่อนนำเสนอ
คณะรัฐมนตรี
- (๔) ให้คำปรึกษาแนะนำการจัดทำแผนปฏิบัติการทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา
แก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ
- (๕) ติดตามและรวบรวมผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ
และหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแนวทางการอупัถัมภ์และคุ้มครอง
พระพุทธศาสนาและรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๕

สำนักปฏิบัติธรรม

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา สำนักปฏิบัติธรรมใด
จะขอรับการส่งเสริมอาจยื่นขอจัดแจ้งต่อสำนักงานได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้การส่งเสริม ให้เป็นไปตามระเบียบที่
ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๖
กองทุนอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

มาตรา ๒๐ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เรียกว่า “กองทุนอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็น
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๖) รายได้อื่น ๆ

ให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้จัดการกองทุน

การบริหาร การจัดหาประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ รายได้หรือผลประโยชน์จากการดำเนินการหรือการจัดหาประโยชน์ของกองทุน ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรี ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา ด้านกฎหมาย ด้านการบริหาร และด้านการเงิน ด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้พระภิกษุผู้แทนมหาเถรสมาคมจำนวนสามรูป เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๔ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน ให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการบริหารกองทุน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) วางนโยบายและกำหนดแนวทางหารายได้ให้แก่กองทุน
- (๒) พิจารณาจัดสรรเงินของกองทุนเพื่ออุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ระเบียบและวิธีการขอจัดสรรเงินกองทุน
- (๔) วางระเบียบการรับเงินและเบิกจ่ายเงินกองทุน
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๖) จัดทำงบประมาณประจำปีด้วยความเห็นชอบคณะกรรมการอุปถัมภ์

และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินของกองทุน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชี ทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปี และรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ทราบ

หมวด ๗

พระวินยาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ พระวินยาธิการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจตรา ชี้แจง แนะนำพระภิกษุสามเณรให้ปฏิบัติชอบตามพระธรรมวินัย กฎหมาย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ ประกาศ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช และคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- (๒) นำพาพระภิกษุสามเณรผู้ประพฤติฝ่าฝืน ในข้อ (๑) มอบให้เจ้าอาวาส หรือเจ้าคณะผู้ปกครองในเขตนั้น ๆ แล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
- (๓) ช่วยเจ้าอาวาส หรือช่วยเจ้าคณะผู้ปกครองในเขตนั้น ๆ ดำเนินการสอบสวน ตามควร แก่กรณี คุณสมบัติ หลักเกณฑ์วิธีการแต่งตั้ง วาระการในการดำรงตำแหน่ง และค่าตอบแทน ให้เป็นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการตามที่คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา กำหนด
- (๒) ดำเนินการประสานงานกับคณะสงฆ์ในการลงนิคหกรรม
- (๓) ตรวจตรา ถวายคำแนะนำแก่พระภิกษุ สามเณร ที่มีอาจารย์ไม่สมควรแก่สมณวิสัย

มาตรา ๒๙ ให้พระวินยาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๐ พระภิกษุใดกระทำการล่วงละเมิดพระธรรมวินัยทำการเสพเมณ หรือกล่าวอวดอุตริมนุสธรรมซึ่งมีในตนหรือไม่มีในตนก็ดี ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พระพุทธศาสนา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดเป็นผู้ร่วมกระทำผิด หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๓๒ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ให้หลักศาสนธรรมผิดเพี้ยนไปจากพระไตรปิฎก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ พระภิกษุ สามเณรใด มีไว้ในครอบครองซึ่ง สื่อวิดิทัศน์ หรือวัตถุใด ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน เกี่ยวกับการลามกอนาจาร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ พระภิกษุ สามเณรใด ดื่มสุรา ยาเสพติด หรือของมึนเมาอื่นใด จนไม่สามารถครองสติได้จนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่พระพุทธศาสนา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ พระภิกษุ สามเณรใด กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติ นั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา ๓๖ พระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์ใด มีหน้าที่ปกครอง และสอดส่องดูแล ให้บรรพชิตหรือคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยอยู่ในวัดนั้น ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับระเบียบหรือคำสั่งมหาเถรสมาคม จงใจหรือประมาทเลินเล่อในการปกครองและสอดส่องดูแล เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่พระพุทธศาสนา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ พระภิกษุ สามเณรใด ทำการเรียไรโดยมิได้รับอนุญาต รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกระทำความผิด ผู้สนับสนุน ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัตินั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา ๓๘ ผู้ใดประกอบการค้า สัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนา พระเครื่อง หรือวัตถุมงคลใด ๆ อันเป็นที่เคารพทางพระพุทธศาสนา ไม่ดำเนินการจัดวางไว้ในสถานที่ที่เหมาะสม ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อพระพุทธศาสนา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ พระภิกษุใดที่มีอำนาจหน้าที่ในการบรรพชาอุปสมบท จงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำการบรรพชาอุปสมบทให้กับบุคคลที่ต้องห้ามในทางพระพุทธศาสนา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ พระภิกษุใดที่มีอำนาจหน้าที่ในการบรรพชาอุปสมบท จงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำการบรรพชาอุปสมบทให้แก่ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ พระภิกษุ สามเณรใด ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกระทำการใด ๆ อันเป็นที่เสื่อมเสียแก่พระพุทธศาสนา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ พระภิกษุ สามเณรใด ขัดคำสั่งผู้ปกครองคณะสงฆ์ที่สั่งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ กฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งมหาเถรสมาคม พระบัญชา สมเด็จพระสังฆราช หรือข้อบังคับใด ๆ ที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี